

Официален вестник

на Европейския съюз

L 131

Издание
на български език

Законодателство

Година 60

20 май 2017 г.

Съдържание

I Законодателни актове

РЕШЕНИЯ

- ★ Решение (ЕС) 2017/864 на Европейския парламент и на Съвета от 17 май 2017 година относно Европейска година на културното наследство (2018 г.) 1

II Незаконодателни актове

МЕЖДУНАРОДНИ СПОРАЗУМЕНИЯ

- ★ Информация за влизането в сила на споразумението за партньорство в областта на устойчивото рибарство между Европейския съюз и правителството на островите Кук 10
- ★ Решение (ЕС) 2017/865 на Съвета от 11 май 2017 година за подписване, от името на Европейския съюз, на Конвенцията на Съвета на Европа за превенция и борба с насилието над жени и домашното насилие по отношение на частите, свързани със съдебното сътрудничество по наказателноправни въпроси 11
- ★ Решение (ЕС) 2017/866 на Съвета от 11 май 2017 година за подписване, от името на Европейския съюз, на Конвенцията на Съвета на Европа за превенция и борба с насилието над жени и домашното насилие по отношение на правото на убежище и забраната за връщане 13

РЕГЛАМЕНТИ

- ★ Делегиран регламент (ЕС) 2017/867 на Комисията от 7 февруари 2017 година относно класовете споразумения, които, в съответствие с член 76 от Директива 2014/59/ЕС на Европейския парламент и на Съвета, подлежат на защита при частично прехвърляне на собствеността ⁽¹⁾ 15

⁽¹⁾ Текст от значение за ЕИП.

Регламент за изпълнение (ЕС) 2017/868 на Комисията от 19 май 2017 година за установяване на стандартни стойности при внос с цел определяне на входната цена на някои плодове и зеленчуци	20
--	----

РЕШЕНИЯ

★ Решение (ЕС, Евратом) 2017/869 на Съвета от 16 май 2017 година за назначаване на член на Сметната палата	22
--	----

Поправки

★ Поправка на Регламент (ЕС) 2017/693 на Комисията от 7 април 2017 година за изменение на приложения II, III и V към Регламент (ЕО) № 396/2005 на Европейския парламент и на Съвета по отношение на максимално допустимите граници на остатъчни вещества от битертанол, хлормекват и тебуфенпирад във и върху определени продукти (ОВ L 101, 13.4.2017 г.)	23
--	----

I

(Законодателни актове)

РЕШЕНИЯ

РЕШЕНИЕ (ЕС) 2017/864 НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

от 17 май 2017 година

относно Европейска година на културното наследство (2018 г.)

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взеха предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 167 от него,

като взеха предвид предложението на Европейската комисия,

след предаване на проекта на законодателния акт на националните парламенти,

като взеха предвид становището на Комитета на регионите ⁽¹⁾,

в съответствие с обикновената законодателна процедура ⁽²⁾,

като имат предвид, че:

- (1) Идеалите, принципите и ценностите, които са залегнали в културното наследство на Европа, са общ източник на историческа памет, разбиране, идентичност, диалог, сближаване и творчество за Европа. Културното наследство играе важна роля в Европейския съюз и в преамбюла към Договора за Европейския съюз (ДЕС), се заявява, че подписалите страни са „вдъхновени от културното, религиозното и хуманистичното наследство на Европа“.
- (2) В член 3, параграф 3 от ДЕС се казва, че Съюзът зачита богатството на своето културно и езиково многообразие и следи за опазването и развитието на европейското културно наследство.
- (3) С член 167 от Договора за функционирането на Европейския съюз (ДФЕС) на Съюза е дадена задачата да допринася за разцвета на културите на държавите членки, като зачита тяхното национално и регионално многообразие и същевременно извежда на преден план общото културно наследство. Действията на Съюза са насочени към насърчаване на сътрудничеството между държавите членки и ако е необходимо — към подкрепа и допълване на техните действия в областите на, *inter alia*, подобряването на знанията и разпространяването на културата и историята на европейските народи и опазването и закрилата на културното наследство от европейско значение.
- (4) Както се подчертава от Комисията в нейното съобщение от 22 юли 2014 г., озаглавено „За интегриран подход към културното наследство на Европа“, културното наследство трябва да се счита за общ ресурс и общо благо, което се съхранява за бъдещите поколения. Ето защо грижата за културното наследство е обща отговорност на всички заинтересовани страни.
- (5) Културното наследство има голяма стойност за европейското общество от културна, екологична, социална и икономическа гледна точка. Поради това неговото устойчиво управление представлява стратегически избор за двадесет и първи век, както подчертава Съветът в своите заключения от 21 май 2014 г. ⁽³⁾. Приносът на културното наследство — от гледна точка на създаването на стойност, уменията и работните места и качеството на живот — се подценява.

⁽¹⁾ ОВ С 88, 21.3.2017 г., стр. 7.

⁽²⁾ Позиция на Европейския парламент от 27 април 2017 г. (все още непубликувана в Официален вестник) и решение на Съвета от 11 май 2017 г.

⁽³⁾ Заключения на Съвета от 21 май 2014 г. относно културното наследство като стратегически ресурс за устойчива Европа (ОВ С 183, 14.6.2014 г., стр. 36).

- (6) Културното наследство е в центъра на Европейската програма за култура ⁽¹⁾ и допринася за нейните цели, които са насърчаване на културното многообразие и межкултурния диалог, укрепване на културата като катализатор на творчеството и утвърждаването ѝ като жизненоважен елемент в международните отношения на Съюза. То е и един от четирите приоритета на европейското сътрудничество в областта на културата за периода 2015—2018 г., както е посочено в сега действащия Работен план за културата, приет от Съвета и от представителите на правителствата на държавите членки, заседаващи в рамките на Съвета, на 25 ноември 2014 г. ⁽²⁾.
- (7) В заключенията си от 21 май 2014 г. Съветът заяви, че културното наследство обхваща широк спектър ресурси, наследени от миналото, във всички форми и аспекти — материални, нематериални и цифрови (създадени като цифрови и цифровизирани), включително паметници, места, пейзажи, умения, практики, познания и изразения на човешкото творчество, както и колекции, съхранени и управлявани от обществени и частни органи като музеи, библиотеки и архиви. Културното наследство обхваща и филмовото наследство.
- (8) Културното наследство е създавано в течение на вековете чрез взаимодействие между форми на културно изразяване на различните цивилизации, които са населявали Европа. Европейската година на културното наследство ще спомогне за поощряване и постигане на напредък при разбирането за значението на опазването и насърчаването на многообразието от форми на културно изразяване. Един от начините да се постигне това разбиране е чрез програми за образование и повишаване на осведомеността на обществото в съответствие със задълженията, предвидени в Конвенцията на Юнеско за опазване и насърчаване на многообразието от форми на културно изразяване от 2005 г., по която Съюзът и държавите членки са страна.
- (9) В съответствие с член 30 от Конвенцията на ООН за правата на хората с увреждания, по която Съюзът и повечето от държавите членки са страна, страните по Конвенцията, признават правото на хората с увреждания да участват равноправно с всички останали в културния живот, като трябва да предприемат подходящи мерки, за да гарантират, че хората с увреждания имат, *inter alia*, достъп до местата за културни прояви или услуги, като например театри, музеи, кина, библиотеки и туристически услуги, както и доколкото е възможно, достъп до паметници и обекти от национално културно значение.
- (10) Европейската награда „Достъпен град“ показва, че осигуряването на достъп до културното наследство в градовете, по начин, който зачита същността и ценностите му, за хора с увреждания, възрастни хора и хора с ограничена подвижност или други видове временни увреждания е практически осъществимо и представлява добра практика.
- (11) Културното наследство играе важна роля за сближаването на общностите във времена, когато културното многообразие в европейските общества нараства. Обектите, на които е присъден Знакът за европейско наследство, имат значимо европейско измерение, тъй като са избрани заради ролята си в европейската история. Заедно с Европейските столици на културата тези обекти повишават чувството за принадлежност към общо европейско пространство. Поради това следва да се търси взаимно допълване с Европейската година на културното наследство. Както показва и международното сътрудничество в рамките на Съвета на Европа, новите, стимулиращи участието и межкултурни подходи към политиките в областта на културното наследство и образователните инициативи, които придават еднаква значимост на всички форми на културно наследство, имат потенциал за засилване на доверието, взаимното признаване и социалното сближаване.
- (12) Ролята на културното наследство е отчетена и в Програмата на ООН за устойчиво развитие до 2030 г. („Програмата до 2030 г.“), в която глобалното гражданство, културното многообразие и межкултурният диалог се признават за основни принципи на устойчивото развитие. Програмата до 2030 г. посочва, че всички култури и цивилизации могат да допринесат за устойчивото развитие и представляват ключови фактори за него. Културата е посочена изрично в няколко от целите за устойчиво развитие в Програмата до 2030 г., по специално в цел 11 (Градове — наследство), както и в цел 4 (Образование), и по отношение на туризма, в цел 8 (Устойчив растеж) и цел 12 (Модел на потребление).
- (13) Все по-широкото признаване в международен план на необходимостта хората и човешките ценности да бъдат поставени в центъра на една разширена и интердисциплинарна концепция за културното наследство засилва необходимостта от насърчаване на по-широк достъп до културното наследство, *inter alia*, заради неговото положително отражение върху качеството на живота. Такъв по-широк достъп може да се постигне чрез достигането до различни категории публика и чрез повишаването на достъпността до места, сгради, продукти и услуги, като се вземат предвид специалните потребности и последиците от демографските промени.

⁽¹⁾ Резолюция на Съвета от 16 ноември 2007 г. относно Европейска програма за култура (ОВ С 287, 29.11.2007 г., стр. 1).

⁽²⁾ Заключения на Съвета и на представителите на правителствата на държавите членки, заседаващи в рамките на Съвета, относно работния план за културата за периода 2015—2018 г. (ОВ С 463, 23.12.2014 г., стр. 4).

- (14) Политиките за поддържане, реставриране, консервиране, повторно използване, достъпност и популяризиране на културното наследство и на свързаните с него услуги са предимно национална, регионална или местна отговорност. Въпреки това културното наследство има ясно определено европейско измерение, което се разглежда освен в рамките на културната политика още и в редица други политики на Съюза, като образование, селско стопанство и развитие на селските райони, регионално развитие, социално сближаване, морско дело, околна среда, туризъм, програмата в областта на цифровите технологии, научни изследвания и иновации, и комуникации.
- (15) 2018 година е от символично и историческо значение за Европа и нейното културно наследство, тъй като тя бележи няколко значими събития като 100-годишнината от края на Първата световна война и от независимостта на редица държави членки, както и 400-годишнината от началото на Тридесетгодишната война. Затова Европейската година на културното наследство може да предложи възможности за по-добро разбиране на настоящето посредством по-пълно и съвместно осмисляне на миналото.
- (16) С цел европейските общества и икономики да реализират пълния потенциал на културното наследство, защитата, развитието и управлението на културното наследство изискват ефективно, основано на участието, (т.е. с участие на различни равнища и на различни заинтересовани страни) управление и засилено междусекторно сътрудничество, както е посочено в заключенията на Съвета от 25 ноември 2014 г. ⁽¹⁾. Това управление и сътрудничество включва всички заинтересовани страни, включително публичните органи, сектора на културното наследство, частни лица и организации на гражданското общество, като НПО и организации в доброволческия сектор.
- (17) Освен това, в заключенията си от 25 ноември 2014 г., Съветът прикани Комисията да разгледа възможността за представяне на предложение за Европейска година на културното наследство.
- (18) В своя резолюция от 8 септември 2015 г. Европейският парламент препоръча да бъде определена Европейска година на културното наследство, като за предпочитане е това да бъде 2018 година.
- (19) В становището си от 16 април 2015 г. ⁽²⁾ Комитетът на регионите приветства призива на Съвета да се отдели необходимото внимание на Европейска година на културното наследство, като подчерта приноса, който това би имало за осъществяването на съвместните цели в общоевропейски план.
- (20) Обявяването на Европейска година на културното наследство е ефективен начин за повишаването на осведомеността на обществеността, разпространението на информация за добри практики, насърчаването на дебата по политиките, научните изследвания и иновациите и за подобряване на събирането и анализа на свидетелства за качеството и на количествени данни, включително статистически, относно социалното и икономическо въздействие на културното наследство. Чрез създаването на среда, която допринася за тези цели едновременно на равнището на Съюза и на национално, регионално и местно равнище, може да се постигне по-висока степен на полезно взаимодействие и по-добро използване на ресурсите. В това отношение Комисията следва да предостави информация своевременно и да си сътрудничи тясно с Европейския парламент, Съвета и държавите членки, Комитета на регионите и органите и асоциациите, които работят в областта на културното наследство на равнището на Съюза. За да се гарантира, че дейностите, предвидени за Европейската година на културното наследство имат европейско измерение, държавите членки се насърчават също така да си сътрудничат помежду си.
- (21) Културното наследство е и една от областите за действия по различни програми в областта на външните отношения главно в Близкия изток, но и в други региони. Популяризирането на стойността на културното наследство е също така отговор на умишленото унищожаване на културни ценности в конфликтни райони, както се подчертава в Съвместното съобщение на върховния представител на Съюза по въпросите на външните работи и политиката на сигурност и на Комисията от 8 юни 2016 г., озаглавено „Към стратегия на ЕС за международните културни отношения“. Важно е да се постигне допълване между Европейската година на културното наследство и всички инициативи във външните отношения, разработени в подходящите рамки. Действията за защита и подкрепа на културното наследство по линия на съответните инструменти в областта на външните отношения следва, *inter alia*, да отразяват взаимния интерес, който се свързва с обмяната на опит и ценности с трети държави. Европейската година на културното наследство следва да насърчава взаимното опознаване, зачитането и разбирането на съответните култури.
- (22) Държавите, кандидатстващи за членство в Съюза и държавите, потенциален кандидат за членство в него следва да бъдат тясно асоциирани с действията в рамките на Европейската година на културното наследство. Също така следва да се положат усилия за включването на държавите, участващи в европейската политика за съседство, както и на други партньорски държави, когато това е целесъобразно. Това включване може да се осъществи в съответните рамки за сътрудничество и диалог, по-специално в контекста на диалога в областта на гражданското общество между Съюза и тези държави.

⁽¹⁾ Заключения на Съвета относно основаното на участието управление на културното наследство (ОВ С 463, 23.12.2014 г., стр. 1.)

⁽²⁾ Становище на Комитета на регионите — „За интегриран подход към културното наследство на Европа“ (ОВ С 195, 12.6.2015 г., стр. 22).

- (23) Опазването, консервацията и развитието на културното наследство на Европа са залеждали в целите на действащи програми на Съюза. Следователно Европейската година на културното наследство може да бъде осъществена, като се използват тези програми, в съответствие с действащите техни разпоредби и се определят приоритети за финансиране на годишна или многогодишна база. Програмите и политиките в области като културата, образованието, селското стопанство и развитието на селските райони, регионалното развитие, социалното сближаване, морското дело, околната среда, туризма, стратегията за единен цифров пазар, научните изследвания и иновациите и комуникацията допринасят пряко и непряко за защитата, развитието, иновативното повторно използване и популяризирането на културното наследство на Европа и могат да подкрепят Европейската година на културното наследство съгласно съответните им правни рамки. С цел подкрепа за целите на Европейската година на културното наследство могат да бъдат разгледани възможности за принос на национално равнище в допълнение към съфинансиране на равнището на Съюза, включително чрез гъвкави механизми за финансиране като публично-частни партньорства или колективно финансиране.
- (24) През целия цикъл на разходите финансовите интереси на Съюза следва да бъдат защитавани посредством пропорционални мерки, включително посредством предотвратяване, разкриване и разследване на нередности, възстановяване на изгубени, недължимо платени или неправилно използвани средства и когато е целесъобразно, налагане на административни и финансови санкции.
- (25) С настоящото решение се определя финансов пакет за цялата продължителност на Европейската година на културното наследство, който представлява основната референтна сума по смисъла на точка 17 от Междунституционалното споразумение от 2 декември 2013 г. между Европейския парламент, Съвета и Комисията относно бюджетната дисциплина, сътрудничеството по бюджетните въпроси и доброто финансово управление ⁽¹⁾ за Европейския парламент и за Съвета в хода на годишната бюджетна процедура.
- (26) Доколкото целите на настоящото решение, а именно да се поощрят споделянето и утвърждаването на стойността на културното наследство на Европа, да се повиши осведомеността за общата история и общите ценности, както и да се засили чувството за принадлежност към едно общо европейско пространство не могат да бъдат постигнати в достатъчна степен от държавите членки, като се има предвид необходимостта от транснационален обмен на информация и от разпространение на добри практики в рамките на Съюза, а може да бъде по-добре постигната на равнището на Съюза, Съюзът може да приеме мерки в съответствие с принципа на субсидиарност, уреден в член 5 от ДЕС. В съответствие с принципа на пропорционалност, уреден в същия член, настоящото решение не надхвърля необходимото за постигане на тези цели,

ПРИЕХА НАСТОЯЩОТО РЕШЕНИЕ:

Член 1

Предмет

1. 2018 година се определя за Европейска година на културното наследство („Европейската година“).
2. Целта на Европейската година е да се насърчат споделянето и утвърждаването на стойността на културното наследство на Европа като общ ресурс, да се повиши осведомеността за общата история и общите ценности, както и да се засили чувството за принадлежност към едно общо европейско пространство.

Член 2

Цели

1. Общите цели на Европейската година се състоят в насърчаването и подкрепата на усилията на Съюза, държавите членки и регионалните и местните органи, в сътрудничество със сектора на културното наследство и гражданското общество като цяло, за защита, опазване, повторно използване, развитие, утвърждаване на стойността и популяризиране на културното наследство на Европа. По-конкретно Европейската година:
 - а) допринася за насърчаването на ролята на културното наследство на Европа като ключов компонент на културното многообразие и межкултурния диалог. При пълно спазване на компетентността на държавите членки, тя набелязва най-добрите средства за съхраняването и опазването на културното наследство на Европа, както и за осигуряването на достъп до него за по-широка и по-разнообразна публика, включително посредством мерки за развитие на публиката и образование в областта на културното наследство, като по този начин се поощряват социалното приобщаване и интеграцията;

⁽¹⁾ ОВ С 373, 20.12.2013 г., стр. 1.

- б) способства за повишаването на приноса на културното наследство на Европа към обществото и икономиката чрез своя пряк и непряк икономически потенциал, който включва капацитет за подкрепа на културните и творческите сектори, включително малките и средните предприятия, и за вдъхновяване на творчеството и иновациите, за утвърждаване на устойчивото развитие и туризма, за засилване на социалното сближаване и за генериране на дългосрочна заетост;
- в) допринася за утвърждаването на културното наследство като важен елемент на връзките между Съюза и трети страни, като се отчитат интересите и нуждите на партньорските държави и експертният опит на Европа в областта на културното наследство.

2. Конкретните цели на Европейската година са:

- а) да насърчава подходи към културното наследство, които са ориентирани към хората, общаващи и насочени към бъдещето, по-интегрирани, устойчиви и междусекторни;
- б) да насърчава иновативни модели на основано на участието управление на културното наследство, които да включват всички заинтересовани страни, в това число публичните органи, сектора на културното наследство, частни лица и организации на гражданското общество;
- в) да насърчава дебата, научните изследвания и обмяна на добри практики във връзка с качеството на консервацията, опазването, иновативното повторно използване и развитието на културното наследство, както и във връзка със съвременната намеса в историческата среда;
- г) да насърчава решенията, които правят културното наследство достъпно за всички, включително чрез цифрови средства, чрез премахване на социалните, културните и физическите бариери, като взема предвид лицата със специални потребности;
- д) да подчертава и засилва положителния принос на културното наследство за обществото и икономиката посредством научните изследвания и иновациите, включително чрез укрепване на базата от научни доказателства за този принос на равнището на Съюза;
- е) да насърчава полезните взаимодействия между културното наследство и политиките за околната среда посредством интегрирането на културното наследство в политиките в областта на околната среда, архитектурата и планирането и чрез насърчаване на енергийната ефективност;
- ж) да насърчава регионалните и местните стратегии за развитие, използващи потенциала на културното наследство, включително чрез насърчаване на устойчивия туризъм;
- з) да подкрепя развитието на специализирани умения и да подобрява управлението и трансфера на знания в сектора на културното наследство, като се отчитат последиците от цифровизацията;
- и) да насърчава културното наследство като източник на вдъхновение за съвременното творчество и иновациите и да подчертава потенциала за взаимно обогатяване и засилено взаимодействие между сектора на културното наследство и останалите културни и творчески отрасли;
- й) да повишава осведомеността за значението на културното наследство на Европа чрез образование и учене през целия живот, по-специално чрез насочване на вниманието към децата, младежите и възрастните хора, местните общности и трудните за въздействие социални групи;
- к) да изтъква потенциала на сътрудничеството по въпроси на културното наследство с цел създаване на по-силни връзки в рамките на Съюза и със страни извън Съюза и за насърчаване на межкултурния диалог, помирението след конфликти и предотвратяването на конфликти;
- л) да насърчава научните изследвания и иновациите по отношение на културното наследство; да улеснява усвояването и използването на резултатите от научните изследвания от всички заинтересовани страни, по-специално публичните органи и частния сектор, както и да способства за разпространението на резултатите от научните изследвания сред широката общественост;
- м) да насърчава полезните взаимодействия между Съюза и държавите членки, в това число засилването на инициативите за предотвратяване на незаконния трафик на предмети на културата; и
- н) да изтъкне, през 2018 година, значимите събития, които са от символично значение за историята на Европа и за нейното културно наследство.

Член 3

Съдържание на мерките

1. Мерките, които трябва да се вземат за постигане на целите, определени в член 2, включват следните дейности на равнището на Съюза, на национално, регионално или местно равнище, свързани с целите на Европейската година:
 - а) инициативи и събития за насърчаване на дебата и повишаване на осведомеността за значението и стойността на културното наследство и за улесняване на участието на гражданите и заинтересованите страни;
 - б) предоставянето на информация, изложби, образователни кампании и кампании за повишаване на осведомеността с цел популяризиране на ценности като многообразието и межкултурния диалог, чрез използване на доказателства от богатото културно наследство на Европа, и за стимулиране на приноса на широката общественост за защита и управление на културното наследство, както и в по-общ план за постигане на целите на Европейската година;
 - в) споделянето на опита и добрите практики на национални, регионални и местни администрации и други организации и разпространението на информация за културното наследство, включително чрез Europeana;
 - г) провеждането на проучвания и научноизследователски и иновационни дейности и разпространението на техните резултати в европейски и национален мащаб; и
 - д) насърчаването на проекти и мрежи, свързани с Европейската година, включително чрез медиите и социалните мрежи.
2. Комисията и държавите членки, съответно на равнището на Съюза и на национално равнище, могат да определят дейности, различни от посочените в параграф 1, при условие че те допринасят за постигането на целите на Европейската година, определени в член 2.
3. Институциите и органите на Съюза, както и държавите членки, съответно на равнището на Съюза и на национално равнище, могат да използват Европейската година и нейното лого за популяризиране на дейностите, посочени в параграфи 1 и 2.

Член 4

Координация на равнището на държавите членки

Организацията на участието в Европейската година на национално равнище е отговорност на държавите членки. За тази цел държавите членки определят национални координатори. Националните координатори осигуряват координацията на съответните дейности на национално равнище.

Член 5

Координация на равнището на Съюза

1. Комисията свиква редовни срещи на националните координатори за координиране на протичането на Европейската година. Тези срещи служат също така за обмен на информация относно изпълнението на Европейската година на национално равнище и на равнището на Съюза. Представители на Европейския парламент могат да участват в тези срещи като наблюдатели.
2. При координацията на Европейската година на равнището на Съюза се следва хоризонтален подход с оглед на създаването на взаимодействия между различните програми на Съюза и инициативите за финансиране на проекти в областта на културното наследство.
3. Комисията свиква редовни срещи на заинтересованите страни и представителите на европейски организации или органи, развиващи дейност в областта на културното наследство, включително съществуващите транснационални културни мрежи и заинтересовани НПО, а също и младежки организации, които да я подпомагат в реализирането на Европейската година на равнището на Съюза.

Член 6

Международно сътрудничество

За целите на Европейската година Комисията си сътрудничи с компетентни международни организации, по-специално със Съвета на Европа и Юнеско, като същевременно осигурява видимост на участието на Съюза.

Член 7

Защита на финансовите интереси на Съюза

1. Комисията взема подходящи мерки, за да гарантира, че при изпълнението на действията, финансирани по силата на настоящото решение, финансовите интереси на Съюза са защитени чрез прилагането на превантивни мерки срещу измами, корупция и всякакви други незаконни дейности, чрез ефективни проверки и инспекции, и ако бъдат установени нарушения — чрез възстановяване на недължимо платените суми, а когато е уместно — чрез ефективни, пропорционални и възпиращи административни и финансови санкции.
2. Комисията или нейни представители и Сметната палата имат правомощия за извършване на одити по документи и проверки и инспекции на място на всички бенефициери на безвъзмездни средства, изпълнители и подизпълнители, които са получили средства от Съюза по силата на настоящото решение.
3. Европейската служба за борба с измамите (OLAF) може да извършва разследвания, включително проверки и инспекции на място, в съответствие с разпоредбите и процедурите, предвидени в Регламент (ЕС, Евратом) № 883/2013 на Европейския парламент и на Съвета ⁽¹⁾ и Регламент (Евратом, ЕО) № 2185/96 на Съвета ⁽²⁾, с цел да установи дали е налице измама, корупция или всякаква друга незаконна дейност, накърняваща финансовите интереси на Съюза, във връзка със споразумение или решение за отпускане на безвъзмездни средства или договор, финансиран по силата на настоящото решение.
4. Без да се засягат параграфи 1, 2 и 3, споразумения за сътрудничество с трети държави и с международни организации, договори, както и споразумения и решения за отпускане на безвъзмездни средства, произтичащи от прилагането на настоящото решение, съдържат разпоредби, с които Комисията, Сметната палата и OLAF изрично се оправомощават да провеждат такива одити и разследвания съгласно съответната си компетентност.

Член 8

Финансиране

Съфинансирането на равнището на Съюза на дейности в изпълнение на Европейската година се извършва в съответствие с приложимите правила за съществуващи програми, като програмата „Творческа Европа“ и в рамките на съществуващите възможности за определяне на приоритети на годишна или многогодишна база. По целесъобразност Европейската година може да се подкрепя също така от други програми и политики в рамките на действащите за тях правни и финансови разпоредби.

Член 9

Бюджет

Финансовият пакет за изпълнението на настоящото решение за периода от 1 януари 2017 г. до 31 декември 2018 г. възлиза на 8 милиона евро.

Годишните бюджетни кредити се разрешават от Европейския парламент и от Съвета в рамките на многогодишната финансова рамка.

Член 10

Наблюдение и оценка

До 31 декември 2019 г. Комисията представя доклад до Европейския парламент, Съвета, Европейския икономически и социален комитет и Комитета на регионите относно изпълнението, резултатите и общата оценка на инициативите, предвидени в настоящото решение. Докладът включва идеи за бъдещи общи инициативи в областта на културното наследство.

⁽¹⁾ Регламент (ЕС, Евратом) № 883/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 11 септември 2013 г. относно разследванията, провеждани от Европейската служба за борба с измамите (OLAF), и за отмяна на Регламент (ЕО) № 1073/1999 на Европейския парламент и на Съвета и Регламент (Евратом) № 1074/1999 на Съвета (ОВ L 248, 18.9.2013 г., стр. 1).

⁽²⁾ Регламент (Евратом, ЕО) № 2185/96 на Съвета от 11 ноември 1996 г. относно контрола и проверките на място, извършвани от Комисията за защита на финансовите интереси на Европейските общности срещу измами и други нередности (ОВ L 292, 15.11.1996 г., стр. 2).

Член 11

Влизане в сила

Настоящото решение влиза в сила на двадесетия ден след публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Съставено в Страсбург на 17 май 2017 година.

За Европейския парламент
Председател
A. TAJANI

За Съвета
Председател
C. ABELA

СЪВМЕСТНО ИЗЯВЛЕНИЕ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

В съответствие с член 9 от Решението финансовият пакет за изпълнение на Европейската година на културното наследство (2018 г.) възлиза на 8 милиона евро. За финансиране на подготовката на Европейска година на културното наследство 1 милион евро ще бъдат финансирани от съществуващите ресурси в бюджета за 2017 г. За бюджета за 2018 г. 7 милиона евро ще бъдат запазени за Европейска година на културното наследство и видими в бюджетен ред. От тази сума 3 милиона евро ще дойдат от предвидените понастоящем средства за програма „Творческа Европа“ и 4 милиона евро ще дойдат от промяна на приоритетите от други съществуващи ресурси, без да се използват съществуващите резерви и без да се засягат правомощията на бюджетния орган.

ИЗЯВЛЕНИЕ НА КОМИСИЯТА

Комисията отбелязва споразумението на законодателите да определят финансов пакет в размер на 8 милиона евро в член 9 от решението на Европейския парламент и на Съвета относно Европейска година на културното наследство (2018 г.). Комисията припомня, че бюджетният орган е компетентен да разреши размера на бюджетни кредити в годишния бюджет, в съответствие с член 314 от ДФЕС.

II

(Незаконодателни актове)

МЕЖДУНАРОДНИ СПОРАЗУМЕНИЯ

Информация за влизането в сила на споразумението за партньорство в областта на устойчивото рибарство между Европейския съюз и правителството на островите Кук

Европейският съюз и островите Кук подписаха съответно на 3 май 2016 г. в Брюксел и на 14 октомври 2016 г. в Аваруа споразумение за партньорство в областта на устойчивото рибарство и протокола за неговото прилагане.

На 28 февруари 2017 г. Европейският съюз нотифицира за приключването на вътрешните процедури, необходими за влизането в сила на споразумението. Островите Кук нотифицираха за същото на 10 май 2017 г.

Съответно споразумението влезе в сила на 10 май 2017 г. съгласно член 17 от него.

РЕШЕНИЕ (ЕС) 2017/865 НА СЪВЕТА**от 11 май 2017 година****за подписване, от името на Европейския съюз, на Конвенцията на Съвета на Европа за превенция и борба с насилието над жени и домашното насилие по отношение на частите, свързани със съдебното сътрудничество по наказателноправни въпроси**

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 82, параграф 2 и член 83, параграф 1 във връзка с член 218, параграф 5 от него,

като взе предвид предложението на Европейската комисия,

като има предвид, че:

- (1) Съюзът участва, наред с държавите членки, като наблюдател в преговорите по Конвенцията на Съвета на Европа за превенция и борба с насилието над жени и домашното насилие (наричана по-долу „конвенцията“), която беше приета от Комитета на министрите на Съвета на Европа на 7 април 2011 г. Конвенцията беше открита за подписване на 11 май 2011 г.
- (2) Конвенцията е открита за подписване от Съюза в съответствие с член 75 от нея.
- (3) С конвенцията се създава мащабна и многостранна правна рамка за защита на жените от всички форми на насилие. Тя има за цел предотвратяването, наказателното преследване и премахването на насилието над жени и момичета и на домашното насилие. Тя обхваща широк спектър от мерки — от събиране на информация и повишаване на информираността до правни мерки за криминализиране на различните форми на насилие над жените. Конвенцията съдържа мерки за защита на жертвите и за предоставяне на услуги за подкрепа и урежда въпроси, свързани с насилие, основано на пола, в областта на предоставянето на убежище и миграцията. С нея се създава специален механизъм за мониторинг с цел да се гарантира ефективното прилагане на нейните разпоредби от страните по нея.
- (4) Подписването на конвенцията от името на Съюза ще допринесе за постигането на равенство между жените и мъжете във всички области, което е основна цел и ценност на Съюза, която трябва да бъде реализирана във всички негови дейности съгласно членове 2 и 3 от Договора за Европейския съюз (ДЕС), член 8 от Договора за функционирането на Европейския съюз (ДФЕС) и член 23 от Хартата на основните права на Европейския съюз. Насилието над жените представлява нарушение на техните човешки права и е крайна форма на дискриминация, вкоренена в неравенството между половете и допринасяща за поддържането и засилването на това неравенство. Като поема задължението да прилага конвенцията, Съюзът потвърждава ангажимента си за борба с насилието над жените в рамките на своята територия и в световен мащаб и укрепва настоящата си политическа дейност и съществуващата значителна правна уредба в областта на наказателнопроцесуалното право, която е от особено значение за жените и момичетата.
- (5) Както Съюзът, така и неговите държави членки разполагат с компетентност в областите, обхванати от конвенцията.
- (6) Конвенцията следва да бъде подписана от името на Съюза по отношение на частите, попадащи в изключителната компетентност на Съюза, доколкото конвенцията може да засегне общи правила или да промени техния обхват. Това съображение е приложимо по-специално към определени разпоредби на конвенцията, свързани със съдебното сътрудничество по наказателноправни въпроси, и към разпоредбите на конвенцията, свързани с правото на убежище и забраната за връщане (non-refoulement). Държавите членки запазват своята компетентност до степента, в която конвенцията на засяга общи правила и не променя техния обхват.
- (7) Съюзът също така разполага с изключителна компетентност да поеме установените в конвенцията задължения по отношение на собствените си институции и публична администрация.
- (8) Тъй като компетентността на Съюза и компетентността на държавите членки са свързани помежду си, Съюзът следва да стане страна по конвенцията, наред със своите държави членки, за да могат заедно да изпълняват установените с конвенцията задължения и да упражняват предоставените им права по съгласуван начин.

- (9) Настоящото решение засяга разпоредбите на конвенцията относно съдебното сътрудничество по наказателноправни въпроси, доколкото тези разпоредби могат да засегнат общи правила или да променят техния обхват. То не засяга членове 60 и 61 от конвенцията, които са предмет на отделно решение на Съвета за подписване, което ще бъде прието успоредно с настоящото решение.
- (10) Ирландия и Обединеното кралство са обвързани от директиви 2011/36/ЕС ⁽¹⁾ и 2011/93/ЕС ⁽²⁾ и следователно участват в приемането на настоящото решение.
- (11) В съответствие с членове 1 и 2 от Протокол № 22 относно позицията на Дания, приложен към ДЕС и към ДФЕС, Дания не участва в приемането на настоящото решение и не е обвързана от него, нито от неговото прилагане.
- (12) Конвенцията следва да бъде подписана,

ПРИЕ НАСТОЯЩОТО РЕШЕНИЕ:

Член 1

Разрешава се подписването, от името на Съюза, на Конвенцията на Съвета на Европа за превенция и борба с насилието над жени и домашното насилие, по отношение на частите, свързани със съдебното сътрудничество по наказателноправни въпроси, при условие за сключването на посочената конвенция ⁽³⁾.

Член 2

Председателят на Съвета е оправомощен да посочи лицето(лицата), упълномощено(и) да подпише(ат) конвенцията от името на Съюза.

Член 3

Настоящото решение влиза в сила на двадесетия ден след публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Съставено в Брюксел на 11 май 2017 година.

За Съвета
Председател
R. GALDES

⁽¹⁾ Директива 2011/36/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 5 април 2011 година относно предотвратяването и борбата с трафика на хора и защитата на жертвите от него и за замяна на Рамково решение 2002/629/ПВР на Съвета (ОВ L 101, 15.4.2011 г., стр. 1).

⁽²⁾ Директива 2011/93/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 13 декември 2011 година относно борбата със сексуалното насилие и със сексуалната експлоатация на деца, както и с детската порнография и за замяна на Рамково решение 2004/68/ПВР на Съвета (ОВ L 335, 17.12.2011 г., стр. 1).

⁽³⁾ Текстът на конвенцията ще бъде публикуван заедно с решението за сключването ѝ.

РЕШЕНИЕ (ЕС) 2017/866 НА СЪВЕТА**от 11 май 2017 година****за подписване, от името на Европейския съюз, на Конвенцията на Съвета на Европа за превенция и борба с насилието над жени и домашното насилие по отношение на правото на убежище и забраната за връщане**

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 78, параграф 2 във връзка с член 218, параграф 5 от него,

като взе предвид предложението на Европейската комисия,

като има предвид, че:

- (1) Съюзът участва, наред с държавите членки, като наблюдател в преговорите по Конвенцията на Съвета на Европа за превенция и борба с насилието над жени и домашното насилие (наричана по-долу „конвенцията“), която беше приета от Комитета на министрите на Съвета на Европа на 7 април 2011 г. Конвенцията беше открита за подписване на 11 май 2011 г.
- (2) Конвенцията е открита за подписване от Съюза в съответствие с член 75 от нея.
- (3) С конвенцията се създава мащабна и многостранна правна рамка за защита на жените от всички форми на насилие. Тя има за цел предотвратяването, наказателното преследване и премахването на насилието над жени и момичета и на домашното насилие. Тя обхваща широк спектър от мерки — от събиране на информация и повишаване на информираността до правни мерки за криминализиране на различните форми на насилие над жените. Конвенцията съдържа мерки за защита на жертвите и за предоставяне на услуги за подкрепа и урежда въпроси, свързани с насилие, основано на пола, в областта на предоставянето на убежище и миграцията. С нея се създава специален механизъм за мониторинг с цел да се гарантира ефективното прилагане на нейните разпоредби от страните по нея.
- (4) Подписването на конвенцията от името на Съюза ще допринесе за постигането на равенство между жените и мъжете във всички области, което е основна цел и ценност на Съюза, която трябва да бъде реализирана във всички негови дейности съгласно членове 2 и 3 от Договора за Европейския съюз (ДЕС), член 8 от Договора за функционирането на Европейския съюз (ДФЕС) и член 23 от Хартата на основните права на Европейския съюз. Насилието над жените представлява нарушение на техните човешки права и е крайна форма на дискриминация, вкоренена в неравенството между половете и допринасяща за поддържането и засилването на това неравенство. Като поема задължението да прилага конвенцията, Съюзът потвърждава ангажимента си за борба с насилието над жените в рамките на своята територия и в световен мащаб и укрепва настоящата си политическа дейност и съществуващата значителна правна уредба в областта на наказателнопроцесуалното право, която е от особено значение за жените и момичетата.
- (5) Както Съюзът, така и неговите държави членки разполагат с компетентност в областите, обхванати от конвенцията.
- (6) Конвенцията следва да бъде подписана от името на Съюза по отношение на частите, попадащи в изключителната компетентност на Съюза, доколкото конвенцията може да засегне общи правила или да промени техния обхват. Това съображение е приложимо по-специално към определени разпоредби на конвенцията, свързани със съдебното сътрудничество по наказателноправни въпроси, и към разпоредбите на конвенцията, свързани с правото на убежище и забраната за връщане (*non-refoulement*). Държавите членки запазват своята компетентност до степента, в която конвенцията на засяга общи правила и не променя техния обхват.
- (7) Съюзът също така разполага с изключителна компетентност да поеме установените в конвенцията задължения по отношение на собствените си институции и публична администрация.
- (8) Тъй като компетентността на Съюза и компетентността на държавите членки са свързани помежду си, Съюзът следва да стане страна по конвенцията, наред със своите държави членки, за да могат заедно да изпълняват установените с конвенцията задължения и да упражняват предоставените им права по съгласуван начин.

- (9) Настоящото решение засяга единствено членове 60 и 61 от конвенцията. То не засяга разпоредбите на конвенцията относно съдебното сътрудничество по наказателноправни въпроси, които са предмет на отделно решение на Съвета за подписване, което ще бъде прието успоредно с настоящото решение.
- (10) В съответствие с членове 1 и 2 от Протокол № 21 относно позицията на Обединеното кралство и Ирландия по отношение на пространството на свобода, сигурност и правосъдие, приложен към ДЕС и към ДФЕС, и без да се засяга член 4 от посочения протокол, тези държави членки не участват в приемането на настоящото решение не са обвързани от него, нито от неговото прилагане.
- (11) В съответствие с членове 1 и 2 от Протокол № 22 относно позицията на Дания, приложен към ДЕС и към ДФЕС, Дания не участва в приемането на настоящото решение и не е обвързана от него, нито от неговото прилагане.
- (12) Конвенцията следва да бъде подписана,

ПРИЕ НАСТОЯЩОТО РЕШЕНИЕ:

Член 1

Разрешава се подписването, от името на Европейския съюз, на Конвенцията на Съвета на Европа за превенция и борба с насилието над жени и домашното насилие по отношение на правото на убежище и забраната за връщане, при условие за сключването на посочената конвенция ⁽¹⁾.

Член 2

Председателят на Съвета е оправомощен да посочи лицето(лицата), упълномощено(и) да подпише(ат) конвенцията от името на Съюза.

Член 3

Настоящото решение влиза в сила на двадесетия ден след публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Съставено в Брюксел на 11 май 2017 година.

За Съвета
Председател
R. GALDES

⁽¹⁾ Текстът на конвенцията ще бъде публикуван заедно с решението за сключването ѝ.

РЕГЛАМЕНТИ

ДЕЛЕГИРАН РЕГЛАМЕНТ (ЕС) 2017/867 НА КОМИСИЯТА

от 7 февруари 2017 година

относно класовете споразумения, които, в съответствие с член 76 от Директива 2014/59/ЕС на Европейския парламент и на Съвета, подлежат на защита при частично прехвърляне на собствеността

(текст от значение за ЕИП)

ЕВРОПЕЙСКАТА КОМИСИЯ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз,

като взе предвид Директива 2014/59/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 15 май 2014 г. за създаване на рамка за възстановяване и реструктуриране на кредитни институции и инвестиционни посредници и за изменение на Директива 82/891/ЕИО на Съвета и директиви 2001/24/ЕО, 2002/47/ЕО, 2004/25/ЕО, 2005/56/ЕО, 2007/36/ЕО, 2011/35/ЕС, 2012/30/ЕС и 2013/36/ЕС и на регламенти (ЕС) № 1093/2010 и (ЕС) № 648/2012 на Европейския парламент и на Съвета ⁽¹⁾, и по-специално член 76 от нея,

като има предвид, че:

- (1) Директива 2014/59/ЕС изисква от държавите членки да гарантират защитата на определени класове споразумения при частичното прехвърляне на активи, права и задължения на институция в процес на реструктуриране. Същата защита се изисква, когато органът за реструктуриране принудително променя условията на договор, по който институцията в процес на реструктуриране е страна. Целта на тази защита е да се предотврати, при извършено частично прехвърляне или договорна промяна, разделянето на активите, правата и задълженията, които са свързани по силата на тези споразумения.
- (2) За да се осигури подходящо прилагане на тази защита, е необходимо точно да се установи кои видове споразумения попадат в обхвата на всеки от класовете, определени в Директива 2014/59/ЕС. Най-подходящият за целта метод е да се предвидят подробни норми и определения в допълнение към съществуващите в Директива 2014/59/ЕС. Това е за предпочитане пред изготвянето на списък на конкретните споразумения, които могат да бъдат сключени съгласно съответната нормативна уредба в отделните държави членки, поради сложното му съставяне и необходимостта от непрекъснато актуализиране. От своя страна настоящият регламент следва да изясни и ограничи, когато е необходимо, приложното поле на различните форми на защита, предвидени в Директива 2014/59/ЕС за всеки клас споразумения.
- (3) Отделните класове споразумения по член 76, параграф 2 от Директива 2014/59/ЕС са описани с различна степен на изчерпателност: някои класове са напълно конкретизирани, а други са определени по-общо. Освен това някои класове се отнасят за един вид договорни отношения и задължение или за ограничен набор от договорни условия и задължения, докато други обхващат по-голям брой и отворен спектър от договорни задължения, сделки и отношения. Последните класове биха могли да обхващат всички правни и договорни взаимоотношения между институция и един или повече нейни контрагенти. Ако тези класове споразумения бъдат напълно защитени, на органите за реструктуриране ще бъде трудно, а може би дори невъзможно, да извършат частично прехвърляне. Поради това е целесъобразно да се избегне прекомерната защита, която би могла потенциално да обхване всички активи, права и задължения между институцията и нейните контрагенти.
- (4) Някои класове от защитените споразумения са определени в по-широк план в Директива 2014/59/ЕС. С цел по-голяма сигурност по отношение на обхвата, в частност при споразуменията за обезпечение, за прихващане, за нетиране и за структурирано финансиране, тези класове следва да се уточнят допълнително. Настоящият

⁽¹⁾ OBL 173, 12.6.2014 г., стр. 190.

Делегиран регламент не следва да възпрепятства органите за реструктуриране допълнително да уточняват при частично прехвърляне видовете споразумения за прихващане и за нетиране, които подлежат на защита в отделни случаи на частично прехвърляне, когато те са признати за целите на намаляването на риска в рамките на приложимите пруденциални норми и когато защитата, в частност посредством неделимостта, е условие за това признаване. Органите за реструктуриране следва в отделни случаи на реструктуриране да могат да вземат решение относно тази разширена защита.

- (5) Контрагентите на институцията могат да се договорят за т.нар. „универсално“ или „рамково“ споразумение за прихващане, включващо всякакви и всички права и задължения между страните. В резултат на този вид споразумение задълженията между страните ще бъдат защитени от разделянето им едно от друго. Това ще направи частичното прехвърляне по отношение на този контрагент невъзможно и общо взето ще постави под въпрос цялостната осъществимост на механизма, тъй като органите за реструктуриране може дори да не са в състояние да разграничат обхванатите от тези споразумения задължения от задълженията, които не са обхванати. В тази връзка следва да се уточни, че „универсалните“ или „рамковите“ споразумения за прихващане и за нетиране, включващи всякакви и всички активи, права и задължения между страните, не следва да се разглеждат като защитени споразумения.
- (6) В член 80 от Директива 2014/59/ЕС се приема, че всяко стесняване на обхвата на определенията на защитените споразумения по член 76, параграф 2 от същата директива не би следвало да засегне функционирането на системите за търговия, клиринг и сетълмент, доколкото тези системи попадат в приложното поле на член 2, буква а) от Директива 98/26/ЕО на Европейския парламент и на Съвета ⁽¹⁾. Органите за реструктуриране следва да са задължени да защитават всички видове споразумения по член 76, параграф 2 от Директива 2014/59/ЕС, които са свързани с дейността на контрагент като централен контрагент (ЦК). Това включва, наред с другото, дейността, обхваната от гаранционен фонд в съответствие с член 42 от Регламент (ЕС) № 648/2012 на Европейския парламент и на Съвета ⁽²⁾.
- (7) Същото се отнася за активите, правата и задълженията, свързани с платежните системи или със системите за сетълмент на ценни книжа. Тъй като споразуменията за нетиране, попадащи в обхвата на Директива 98/26/ЕО, са защитени при несъстоятелност, те, по съображения за съгласуваност, следва да бъдат защитени и по силата на член 76 от Директива 2014/59/ЕС. Целесъобразно е обаче обхватът на защитата по член 76, параграф 2 от посочената директива да се разшири, така че да включва всички споразумения с платежна система или система за сетълмент на ценни книжа и когато е приложимо — съответната им дейност.
- (8) Необходимостта от уточняване на приложното поле на споразумението, обхванато при определени обстоятелства от защитните механизми по силата на член 76, параграф 2 от Директива 2014/59/ЕС, по принцип не следва да възпрепятства органите за реструктуриране да защитават всички класове споразумения, които могат да се отнесат към някоя от категориите в посочения член, и чиито активи, права и задължения, попадащи в обхвата на тези споразумения съгласно националното право в областта на несъстоятелността, в т.ч. транспонираната в националното право Директива 2001/24/ЕО на Европейския парламент и на Съвета ⁽³⁾, са защитени от разделяне при обичайното производство по несъстоятелност. Такъв е случаят, ако кредитор продължава да се ползва от правата, произтичащи от споразумението, освен ако цялата сделка не е обявена за нищожна съгласно националното право в областта на несъстоятелността. Това се отнася преди всичко до споразуменията за обезпечение, за прихващане и за нетиране, които са защитени съгласно националното право в областта на несъстоятелността.

ПРИЕ НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

Член 1

Определения

За целите на настоящия регламент се прилагат определенията в Директива 2014/59/ЕС. Прилагат се също така следните определения:

- 1) „секюритизация“ е секюритизацията, определена в член 4, параграф 1, точка 61 от Регламент (ЕС) № 575/2013 на Европейския парламент и на Съвета ⁽⁴⁾;
- 2) „споразумения за нетиране“ са споразуменията за нетиране по член 295 от Регламент (ЕС) № 575/2013.

⁽¹⁾ Директива 98/26/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 19 май 1998 г. относно окончателността на сетълмента в платежните системи и в системите за сетълмент на ценни книжа (ОВ L 166, 11.6.1998 г., стр. 45).

⁽²⁾ Регламент (ЕС) № 648/2012 на Европейския парламент и на Съвета от 4 юли 2012 г. относно извънборсовите деривати, централните контрагенти и регистрите на трансакции (ОВ L 201, 27.7.2012 г., стр. 1).

⁽³⁾ Директива 2001/24/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 4 април 2001 г. относно оздравяването и ликвидацията на кредитни институции (ОВ L 125, 5.5.2001 г., стр. 15).

⁽⁴⁾ Регламент (ЕС) № 575/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 г. относно пруденциалните изисквания за кредитните институции и инвестиционните посредници и за изменение на Регламент (ЕС) № 648/2012 (ОВ L 176, 27.6.2013 г., стр. 1).

Член 2

Условия, свързани със споразуменията за обезпечение, включително със сделките за финансиране с ценни книжа

Споразуменията за обезпечение по член 76, параграф 2, буква а) от Директива 2014/59/ЕС обхващат:

1. споразуменията, учредяващи гаранции, лични обезпечения и гаранционни условия;
2. правата на залог и другите реални обезпечения;
3. сделките по заемане на ценни книжа, които не предполагат пълно прехвърляне на собствеността върху обезпечението и при които едната от страните (заемодател) предоставя ценни книжа в заем на другата страна (заемополучател) срещу такса или лихвено плащане, като заемополучателят предоставя на заемодателя обезпечение за периода на заема.

Споразуменията за обезпечение се приемат за споразумения за обезпечение по член 76, параграф 2, буква а) от Директива 2014/59/ЕС само ако правата или активите с действащо обезпечение или с обезпечение, което ще се задейства при настъпването на изпълнително събитие, са установени или установими в достатъчна степен съгласно условията на споразумението и приложимото национално право.

Член 3

Условия, свързани със споразуменията за прихващане

1. Споразуменията за прихващане, сключени между институция и един-единствен контрагент, се приемат за споразумения за прихващане по член 76, параграф 2, буква в) от Директива 2014/59/ЕС, когато са свързани с права и задължения, произтичащи от финансови договори или деривати.
2. Споразуменията за прихващане, сключени между институция и един или повече контрагенти, се приемат за споразумения за прихващане по член 76, параграф 2, буква в) от Директива 2014/59/ЕС, ако е налице някое от следните обстоятелства:
 - а) споразуменията са свързани с дейността на контрагента като централен контрагент, по-специално с дейността, обхваната от гаранционен фонд, както е посочено в член 42 от Регламент (ЕС) № 648/2012;
 - б) споразуменията се отнасят до права и задължения спрямо системи по член 2, буква а) от Директива 98/26/ЕО или спрямо други платежни системи и системи за сетълмент на ценни книжа и са свързани с дейността им на платежни системи или системи за сетълмент на ценни книжа.
3. В отделни случаи органите за реструктуриране могат да решат, че сключените между институция и един или повече контрагенти споразумения за прихващане, доколкото се отнасят до други видове права и задължения, освен посочените в параграфи 1 и 2, се приемат за споразумения за прихващане по член 76, параграф 2, буква в) от Директива 2014/59/ЕС, когато са признати за целите на намаляването на риска в рамките на приложимите пруденциални норми и когато защитата, в частност посредством неделимостта, е условие за това признаване.

Член 4

Условия, свързани със споразуменията за нетиране

1. Споразуменията за нетиране, сключени между институция и един-единствен контрагент, се приемат за споразумения за нетиране по член 76, параграф 2, буква г) от Директива 2014/59/ЕС, когато са свързани с права и задължения, произтичащи от финансови договори или деривати.
2. Споразуменията за нетиране, сключени между институция и един или повече контрагенти, се приемат за споразумения за нетиране по член 76, параграф 2, буква г) от Директива 2014/59/ЕС, ако е налице някое от следните обстоятелства:
 - а) споразуменията са свързани с дейността на контрагента като централен контрагент, по-специално с дейността, обхваната от гаранционен фонд, както е посочено в член 42 от Регламент (ЕС) № 648/2012;
 - б) споразуменията се отнасят до права и задължения спрямо системи по член 2, буква а) от Директива 98/26/ЕО или спрямо други платежни системи и системи за сетълмент на ценни книжа и са свързани с дейността им на платежни системи или системи за сетълмент на ценни книжа.

3. В отделни случаи органите за реструктуриране могат да решат, че сключените между институция и един или повече контрагенти споразумения за нетиране могат да се приемат за споразумения за нетиране по член 76, параграф 2, буква г) от Директива 2014/59/ЕС, когато са признати за целите на намаляването на риска в рамките на приложимите пруденциални норми и когато защитата, в частност посредством неделимостта, е условие за това признаване.

Член 5

Общи условия, свързани със споразуменията за обезпечение, за прихващане, за нетиране и за структурирано финансиране

1. Членове 2, 3 и 4 не засягат следните правомощия на органите за реструктуриране:
 - а) правомощия за защита на всички видове споразумения, които могат да се отнесат към някой от класовете по член 76, параграф 2, букви а), в), г) и е) от Директива 2014/59/ЕС и чиито активи, права и задължения, попадащи в обхвата на тези споразумения съгласно националното право в областта на несъстоятелността, в т.ч. транспонираната в националното право Директива 2001/24/ЕО, са защитени при обичайното производство по несъстоятелност от временно или окончателно разделяне, спиране на действието или отмяна;
 - б) правомощия за защита на всички видове споразумения, които не са обхванати от член 76, параграф 2 от Директива 2014/59/ЕС и чиито активи, права и задължения, попадащи в обхвата на тези споразумения съгласно националното право в областта на несъстоятелността, в т.ч. транспонираната в националното право Директива 2001/24/ЕО, са защитени при обичайното производство по несъстоятелност от временно или окончателно разделяне, спиране на действието или отмяна.
2. В отделни случаи органите за реструктуриране могат да изключат от защитата, предоставена от член 76, параграф 1 от Директива 2014/59/ЕС, споразуменията за обезпечение или споразуменията за нетиране и споразуменията за прихващане, които се отнасят към договори, включително всякакви клаузи, които при неизпълнение на контрагент позволяват на изправната страна да извършва само ограничени плащания или да не извършва никакви плащания в полза на неизправната страна, даже ако неизправната страна е нетен кредитор.

Член 6

Условия, свързани със споразуменията за структурирано финансиране, включително секюритизациите и инструментите, използвани за целите на хеджирането

1. Споразуменията за структурирано финансиране по член 76, параграф 2, буква е) от Директива 2014/59/ЕС обхващат:
 - а) секюритизациите, при които базисните експозиции се поставят на траншове и чрез споразумения за пълно прехвърляне на собствеността се прехвърлят от счетоводния баланс на инициатора към институцията или субекта в процес на реструктуриране (секюритизация с пълна цесия);
 - б) секюритизациите чрез договорни инструменти, при които базовите активи остават в баланса на институцията или на субекта в процес на реструктуриране (синтетична секюритизация).

При секюритизацията с пълна цесия ролята на инициатора в структурата, независимо дали е обслужване на заеми, предоставяне на защита от риск или осигуряване на ликвидност, се счита за задължение, което е част от споразуменията за структурирано финансиране.

При синтетичната секюритизация обезпечението се разглежда като право, което е част от споразуменията за структурирано финансиране, само ако е свързано с конкретни и установени или установими в достатъчна степен активи съгласно условията на споразумението и приложимото национално право.

2. Споразуменията, които представляват секюритизационна структура, обхващаща взаимоотношенията между инициаторите, емитентите, попечителите, обслужващите лица, лицата, управляващи паричните наличности, и контрагентите по суапови сделки и сделки за кредитна защита, се приемат за част от споразуменията за структурирано финансиране, ако тези взаимоотношения са пряко свързани с базовите активи и с плащанията, които трябва да се направят от генерираните от тези активи приходи в полза на държателите на структурираните инструменти. Тези взаимоотношения включват задълженията и правата, свързани с базовите активи, задълженията по емитираните инструменти и споразуменията за обезпечение, включително сделките с деривати, необходими за поддържането на потока на плащанията в изпълнение на тези задължения.

3. Параграф 2 се прилага, без да се засягат правомощията на органите за реструктуриране да решават за всеки отделен случай и като взимат предвид специфичната структура на споразуменията за структурирано финансиране по член 76, параграф 2, буква е) от Директива 2014/59/ЕС, че към тези споразумения за структурирано финансиране спадат и други споразумения между посочените в параграф 2 страни, като например споразумения за обслужване на кредити, които не са пряко свързани с базовите активи и плащанията, които трябва да бъдат направени.

Член 7

Влизане в сила

Настоящият регламент влиза в сила на двадесетия ден след деня на публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави членки.

Съставено в Брюксел на 7 февруари 2017 година.

За Комисията
Председател
Jean-Claude JUNKER

РЕГЛАМЕНТ ЗА ИЗПЪЛНЕНИЕ (ЕС) 2017/868 НА КОМИСИЯТА**от 19 май 2017 година****за установяване на стандартни стойности при внос с цел определяне на входната цена на някои плодове и зеленчуци**

ЕВРОПЕЙСКАТА КОМИСИЯ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз,

като взе предвид Регламент (ЕС) № 1308/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 17 декември 2013 г. за установяване на обща организация на селскостопанските пазари и за отмяна на регламенти (ЕИО) № 922/72, (ЕИО) № 234/79, (ЕО) № 1037/2001 и (ЕО) № 1234/2007 ⁽¹⁾,

като взе предвид Регламент за изпълнение (ЕС) № 543/2011 на Комисията от 7 юни 2011 г. за определяне на подробни правила за прилагането на Регламент (ЕО) № 1234/2007 на Съвета по отношение на секторите на плодовете и зеленчуците и на преработените плодове и зеленчуци ⁽²⁾, и по-специално член 136, параграф 1 от него,

като има предвид, че:

- (1) В изпълнение на резултатите от Уругвайския кръг на многостранните търговски преговори в Регламент за изпълнение (ЕС) № 543/2011 са посочени критериите, по които Комисията определя стандартните стойности при внос от трети държави за продуктите и периодите, посочени в приложение XVI, част А от същия регламент.
- (2) Стандартната стойност при внос се изчислява за всеки работен ден съгласно член 136, параграф 1 от Регламент за изпълнение (ЕС) № 543/2011, като се вземат под внимание променливите данни за всеки ден. В резултат на това настоящият регламент следва да влезе в сила в деня на публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*,

ПРИЕ НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

Член 1

Стандартните стойности при внос, посочени в член 136 от Регламент за изпълнение (ЕС) № 543/2011, са определени в приложението към настоящия регламент.

Член 2

Настоящият регламент влиза в сила в деня на публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави членки.

Съставено в Брюксел на 19 май 2017 година.

За Комисията,

от името на председателя,

Jerzy PLEWA

Генерален директор

Генерална дирекция „Земеделие и развитие на селските райони“

⁽¹⁾ ОВ L 347, 20.12.2013 г., стр. 671.

⁽²⁾ ОВ L 157, 15.6.2011 г., стр. 1.

ПРИЛОЖЕНИЕ

Стандартни стойности при внос за определяне на входната цена на някои плодове и зеленчуци

(EUR/100 kg)		
Код по КН	Код на трета държава ⁽¹⁾	Стандартна стойност при внос
0702 00 00	MA	119,1
	TN	158,2
	TR	94,0
	ZZ	123,8
0709 93 10	TR	131,2
	ZZ	131,2
0805 10 22, 0805 10 24, 0805 10 28	EG	58,9
	MA	58,6
	TR	41,8
	ZA	88,5
	ZZ	62,0
0805 50 10	AR	123,2
	TR	65,0
	ZA	207,1
	ZZ	131,8
0808 10 80	AR	94,0
	BR	115,9
	CL	126,4
	CN	145,5
	NZ	158,4
	US	107,1
	ZA	100,2
	ZZ	121,1

⁽¹⁾ Номенклатура на държавите, определена с Регламент (ЕС) № 1106/2012 на Комисията от 27 ноември 2012 г. за прилагане на Регламент (ЕО) № 471/2009 на Европейския парламент и на Съвета относно статистиката на Общността за външната търговия с трети страни по отношение на актуализиране на номенклатурата на държавите и териториите (ОВ L 328, 28.11.2012 г., стр. 7). Код „ZZ“ означава „с друг произход“.

РЕШЕНИЯ

РЕШЕНИЕ (ЕС, Евратом) 2017/869 НА СЪВЕТА

от 16 май 2017 година

за назначаване на член на Сметната палата

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 286, параграф 2 от него,
като взе предвид Договора за създаване на Европейската общност за атомна енергия, и по-специално член 106а от него,
като взе предвид предложението на Унгария,
като взе предвид становището на Европейския парламент ⁽¹⁾,
като има предвид, че:

(1) Мандатът на г-н Szabolcs FAZAKAS изтече на 6 май 2016 г.

(2) Поради това следва да се бъде назначен нов член,

ПРИЕ НАСТОЯЩОТО РЕШЕНИЕ:

Член 1

Г-жа Ildikó GÁLL-PELCZ се назначава за член на Сметната палата за периода от 1 септември 2017 г. до 31 август 2023 г.

Член 2

Настоящото решение влиза в сила в деня на приемането му.

Съставено в Брюксел на 16 май 2017 година.

За Съвета
Председател
L. GRECH

⁽¹⁾ Становище от 27 април 2017 г. (все още непубликувано в Официален вестник).

ПОПРАВКИ

Поправка на Регламент (ЕС) 2017/693 на Комисията от 7 април 2017 година за изменение на приложения II, III и V към Регламент (ЕО) № 396/2005 на Европейския парламент и на Съвета по отношение на максимално допустимите граници на остатъчни вещества от битертанол, хлормекват и тебуфенпирад във и върху определени продукти

(Официален вестник на Европейския съюз L 101 от 13 април 2017 г.)

На стр. 12, приложението, точка 1, буква б), таблицата, в графата за хлормекват, която изменя приложение II към Регламент (ЕО) № 396/2005 и се отнася за кодови номера 1030000—1030990:

вместо:

„1030000	Птичи яйца	0,01 (*)“
1030010	Кокоши	
1030020	Пачи	
1030030	Гъши	
1030040	Пъдпъдъчи	
1030990	Други (2)	

да се чете:

„1030000	Птичи яйца	0,1“.
1030010	Кокоши	
1030020	Пачи	
1030030	Гъши	
1030040	Пъдпъдъчи	
1030990	Други (2)	

ISSN 1977-0618 (електронно издание)
ISSN 1830-3617 (печатно издание)

Служба за публикации на Европейския съюз
2985 Люксембург
ЛЮКСЕМБУРГ

BG